

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010471
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118010471.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Dušanom Špirekom, v trestnej veci proti obžalovanej L. Z. a obžalovanému F. E. pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 24.06.2020, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ L. Z., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX V. Z., trvale bytom Z.,
R.. P. F. Č.. XXXX/XX,

2/ F. E., nar. XX.XX.XXXX V. Z., trvale bytom Z., R.. L.
H. Č.. XXX/X,

sa uznávajú vinnými, že:

obvinený F. E. spoločne s F. V. (proti ktorému je vedené samostatné trestné konanie) v presne nezistený deň v období pred 14.05.2014 vyhľadali a navštívili v obci Z. Q. L. P. (proti ktorému je vedené samostatné trestné konanie), ktorého na základe predchádzajúcich pokynov od obvinenej L. Z. naviedli, aby v rámci výsluchu v trestnej veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, národnej protizločineckej jednotke, expozitúre Západ v Nitre, pod číslom konania ČVS: PPZ-609/NKA-PZ-ZA-2013 proti obvinenému J. Š. a spol. vypovedal účelovo v prospech J. Š., brata obvinenej L. Z., pričom za prísľub takejto výpovede F. V. odovzdal L. P. sumu najmenej 200,- € z finančnej hotovosti poskytnutej na tento účel obvinenou L. Z. vo výške 1.000,- € s tým, že zvyšnú časť z týchto finančných prostriedkov si obvinený F. E. rozdelil s F. V. a následne v intenciách týchto pokynov a inštrukcií od obvinenej L. Z. a sprostredkovaných F. V. a obvineným F. E., vypovedal L. P. dňa 14.05.2014 v procesnom postavení svedka v priestoroch Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru v Nitre pred vyšetrovateľom nepravdivé skutočnosti ohľadom trestnej činnosti obvineného J. Š., pričom táto svedecká výpoveď mala podstatný význam pre rozhodnutie v predmetnej trestnej veci,

t e d a :

obžalovaná v 1./ rade L. Z.:

- zosnovala a riadila, aby svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a takéhoto konania sa dopustila s osobitným motívom v úmysle zakryť iný trestný čin,

obžalovaný v 2./ rade F. E.:

- naviedol iného, aby ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a takéhoto konania sa dopustil s osobitným motívom v úmysle zakryť iný trestný čin,

tým spáchali:

obžalovaná v 1./ rade L. Z.:

- zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasti - ako organizátor podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

obžalovaný v 2./ rade F. E.:

- zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasti - ako návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

za to im súd ukladá:

obžalovanej v 1./ rade - L. Z.

Podľa § 346 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona sa jej určuje obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli spolupáchateľmi na predmetnom trestnom čine.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

obžalovanému v 2./ rade - F. E.

Podľa § 346 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona sa mu určuje obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli spolupáchateľmi na predmetnom trestnom čine.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre podal dňa 17.04.2018 obžalobu na obžalovanú v 1./ rade L. Z. pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasti - ako organizátor podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné a obžalovaného v 2./ rade F. E. pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasti - ako návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona s tým, že samosudca túto preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

Po nariadení hlavného pojednávania a prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaná v 1./ rade L. Z. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku vyhlásila, že sa cíti byť nevinná zo spáchania skutku kladeného jej za vinu v obžalobe prokurátora č. Kv 45/15 zo dňa 17.04.2018. Nakoľko obžalovaný v 2./ rade F. E. súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, neurobil žiadne vyhlásenie v zmysle § 257 Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to výsluchom obžalovanej v 1./ rade L. Z., svedka L. P., svedka F. V., svedka L. R., svedka F. B., svedka Š. I., Q. G. Ď., Q. T. Č., Q. M. V., Q. P.R., Z.T. A.T., Q. F. O., bola prečítaná zápisnica o výpovedi z prípravného konania obžalovaného v 2./ rade F. E., svedka F. V., Q. F. B., Q. F. O., bola prečítaná zápisnica z prípravného konania z konfrontácie svedkov F. V. T. F. B., prečítaním bol oboznámený znalecký posudok Ing. P. X. č. 90/2016 zo dňa 11.12.2016 a následne boli prečítané listinné dôkazy

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaná v 1./ rade L. Z. (ďalej len „obžalovaná“) vo svojej výpovedi uviedla, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu, považuje za dôsledok toho, že poukázala na nezákonnosti, ktoré sa diali jej bratovi J. Š. zo strany NaKA a Krajskej prokuratúry v Nitre. O skutkoch, ktoré sa kladú za vinu jej bratovi, nič nevedela a nič neorganizovala, ani nikoho nekontaktovala. Obžalovaného v 2./ rade F. E. pozná ako rodinného priateľa, pomáhal jej, keď potrebovala pomoc ohľadom chodu firiem, nakoľko počas toho, ako bol jej brat vo väzbe, ona sa musel naučiť riadiť jeho firmy. Ohľadom svedka F. V. a svedka F. B. obžalovaná uviedla, že v apríli 2014 ju vyhľadali s tým, že svedok F. B. sa chcel informovať na svoje auto, ktoré mu kvôli dlžobe brat obžalovanej zadržával a svedok F. V. jej povedal, že ho poslal vyšetrovateľ menom V. z NaKA s tým, že keď mu obžalovaná zaplatí 30.000 eur, jej brat sa môže bez problémov vrátiť z Kuby. Obžalovaná odmietla ponuku, ktorú jej sprostredkoval svedok F. V., povedala však o nej svojim právnym zástupcom a aj polícii, avšak polícia s tým nič neurobila. Obžalovaná k osobe svedka L. R. uviedla, že mu volala z dôvodu, že od neho chcela späť firemný telefón a že on volal jej, nakoľko chcel späť svoje osobné veci z kamiónu firmy J.. K osobe svedka G. Ď. obžalovaná vypovedala, že ho kontaktovala z dôvodu, že jeho firma dlhovala peniaze firme jej brata, ktorú ona v tom čase spravovala.

Obžalovaný v 2./ rade F. E. (ďalej len „obžalovaný“) vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, uviedol, že on nikomu žiadne peniaze neodovzdával, nikoho nenavádzal na krivú výpoveď a taktiež ho ani obžalovaná L. Z. nijako neinštruovala ani mu nedávala peniaze, nemali spolu nikdy žiadne obchodné vzťahy a obžalovaná je len jeho rodinnou známou. So svedkom F. V. obžalovaný nikdy nemal žiadne aktivity. Obžalovaného v minulosti poprosil svedok F. V., aby ho odviezol do Z. Q., navigoval ich F. B. (ďalej tiež označovaný pod prezývkou „B.“) kde sa stretli s L. P., obžalovaný ani B. však neboli prítomní pri rozhovore. Následne išli domov. J. Š. obžalovaný pozná, je bývalým priateľom sestry obžalovaného.

Svedok L. P. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že svedok F. B. dovedol za ním obžalovaného F. E. a svedka F. V., ktorí od neho žiadali, aby na polícii krivo vypovedal v prospech J. Š., čo svedok aj urobil a dostal od nich za to 200 eur. Až pri druhej výpovedi sa na polícii doznal, že prvý raz vypovedal krivo a že nehoda kamiónu, ktorá sa mala podľa jeho prvej výpovede stať, sa v skutočnosti nestala.

Svedok F. V. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že ho oslovil B., aby s obžalovaným F. E. za peňažnú odmenu išli za kamionistom (ktorého neskôr svedok označil ako svedka L. P.) do Z. Q. s tým, že ho mali presvedčiť, aby vypovedal v prospech J. Š.. Konkrétne od neho chceli, aby povedal, že buchol nejaké auto, predovšetkým mal potvrdiť, že sa nehoda stala. Na základe takýchto pokynov išli svedok, obžalovaný F. E. T. B. za svedkom L. P., ten povedal, že on vie ako má vypovedať v prospech J. Š. a svedok mu dal za to 200 eur. Uvedenú sumu použil z hotovosti 1.000 eur, ktoré mu odovzdal obžalovaný F. E. s odôvodnením, že on tie peniaze dostal od obžalovanej L. Z. na to, aby sa odovzdali tej osobe, ktorá bude krivo vypovedať v prospech J. Š., ďalších 400 eur odovzdal svedok obžalovanému F. E. a zvyšných 400 eur si ponechal svedok pre seba. Cestou späť obžalovaný F. E.Š. volal obžalovanej L. Z., že je to vybavené, následne sa u nej aj zastavili doma, sedeli s ňou pri bazéne oni traja - svedok, obžalovaný F. E. a svedok F. B.. Obžalovaná im ponúkla ďalších 1.000 eur ako odmenu za to, ak vybaví ďalšieho kamionistu menom L. (svedok ho spoznal pod menom L. R.), ktorý bude krivo vypovedať v prospech J. Š., rovnako ako vybavili svedka L. P. v Nových Sadoch. So svedkom L.J. R. sa však svedok nikdy osobne nestretol, nakoľko bol mimo Slovenska, len mu dvakrát volal a aj napriek tomu odkázal svedkovi F. B., že je to vybavené a od obžalovaného F. E.Š. za to dostal ďalšiu finančnú hotovosť. V rámci prípravného konania svedok tiež uviedol, že na stretnutí u obžalovanej sa táto sťažovala svedkovi, ako „ten zmrď“ vyšetrovateľ Š. chce jej brata silou mocou zavrieť, načo sa svedok ponúkol, že on sa ho môže opýtať na jeho prípad, obžalovaná mu uviedla, že neverí, že niečo zistí, ale nech skúsi. Svedok neskôr náhodne stretol vyšetrovateľa Š. a pýtal sa ho, či sa dá niečo urobiť v Š. veci, že by za to aj dostal peniaze, načo mu vyšetrovateľ uviedol nech mu o takom ani nehovorí a že u neho s peniazmi nepochodí, jedine ak by J. Š. splnil zákonné podmienky na zníženie trestnej sadzby. Potom sa už na túto tému nikdy nerozprávali.

Svedok L. R. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že mu volala obžalovaná L. Z. s tým, aby si nemyslel, že mu len tak ľahko prejde obvinenie, z ktorého bol obvinený spolu s J. Š.. Svedok taktiež uviedol, že má vedomosti o tom, že v konaní, v ktorom bol aj on obvinený, sa ovplyvňovali viacerí svedkovia, napríklad za jeho kolegom pánom Ď. bola obžalovaná L. Z. ešte s inou neznámou osobou, žiadali od neho, aby všetko zvalil na svedka. Obžalovaná sa taktiež usilovala ovplyvňovať pána F. O., za ktorým bola osobne, avšak ten ju odmietol.

Svedok F. B. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že ho oslovil obžalovaný F. E.Č. s prosbou, či by s ním išiel k svedkovi L. P.. Svedok s ním a so svedkom F. V. išiel a počas rozhovoru obžalovaného F. E. a svedka L. P. čakal pri aute. Svedok za to nedostal žiadnu finančnú odmenu. Obžalovanú L. Z. pozná vzhľadom na to, že mal požičané peniaze od J. Š., ktorého žene ich splácal, neskôr ich však splácal obžalovanej, za iným účelom ho obžalovaná nekontaktovala. Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ho oslovila obžalovaná L. Z., povedala mu viaceré mien, či pozná dané osoby, svedok poznal len svedka L. P., s ktorým sa následne stretol na požiadanie obžalovanej a dostal za to 50 eur od obžalovaného F. E.. Taktiež uviedol, že vie, že návšteva svedka L. P. sa týkala toho, aby tento vypovedal v prospech J. Š., ktorý bol v tom čase stíhaný za podvody s poisťkami. Okrem uvedených udalostí sa svedok stretol s obžalovanou a svedkom F. V. asi dva razy, aj u obžalovanej doma, avšak nevie, o čom sa bavili, nakoľko to nerobili v jeho prítomnosti. Uvedené rozpory vo výpovediach svedka sa nepodarilo odstrániť a nevysvetlil, prečo vypovedal v rámci viacerých výpovedí odlišne.

Svedok Š. I. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že krivo vypovedal v trestnej veci pána G.. Bolo to potom, ako ho navštívil nejaký pán, ktorého meno nevie a ktorý od neho žiadal, aby vypovedal tak, že uvedie, že boli na jeho aute spôsobené viaceré nehody, ktoré však boli v skutočnosti fiktívne a žiadne nehody sa v skutočnosti nestali. Tento pán dal svedkovi na papieri napísaný text a tiež rozpis, kde boli presne popísané nehody a to, čo má svedok povedať s tým, že má pred vyšetrovateľom len potvrdiť, že sa nehody stali. Svedok tak aj urobil, pred vyšetrovateľom potvrdil, že sa predmetné nehody stali, no po čase sa sám priznal vyšetrovateľovi, že ho kontaktoval pán, ktorý

od neho žiadal, aby krivo vypovedal. Okrem svedka bol ovplyvňovaný k tomu, aby krivo vypovedal, aj M. V., za ktorým bol sám svedok, nakoľko ho o to požiadal pán, ktorý jeho samotného požiadal, aby krivo vypovedal a teda svedok M. V. hovoril, aby na základe pokynov toho pána obaja vypovedali ako im kázal, nech majú pokoj. Na papieri, ktorý svedkovi dal uvedený pán, bola aj nehoda, v rámci ktorej svedok na pokyn pána, ktorý ho navštívil, nahováral M. V.Ľ., aby ten povedal, že z jeho auta odfrkol kameň do čelného skla pána G., nakoľko pán G. chcel vymeniť čelné sklo. Svedok má vedomosť o tom, že M. V. taktiež krivo vypovedal tak, ako sa dohodli. Obaja sa však po čase vyšetrovateľovi priznali ku krivej výpovedi.

Svedok G. Ď. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že za ním bol obžalovaný F. E. a ešte jeden menší, tmavší pán a tiež pán ktorého pozná pod prezývkou J. (pod touto prezývkou vystupuje svedok F. V.). Stretnutie sprostredkoval svedok F. B.. Ponúkali mu cca 500 eur za to, aby vypovedal tak, ako mu ukazovali text na mobile. Svedok to odmietol a ponúkané peniaze neprijal. Po nejakej dobe za ním prišla obžalovaná L. Z. a pýtala sa ho, či dostal peniaze od obžalovaného F. E. a druhého pána, následne s ňou svedok išiel za obžalovaným, ktorého sa pred svedkom pýtala, či mu dal peniaze, načo sa ho zase obžalovaný pýtal, či mu pán J. dal peniaze. Svedok bol vypovedať na polícii v súvislosti so svedkom L. R. a poistkami a druhýkrát v súvislosti s obžalovanou L. Z..

Svedok T. Č. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že ho dvakrát navštívili rôzne osoby, ktoré od neho chceli, aby sa dohodli na tom, čo budú vypovedať, aby boli ich výpovede jednotné, pričom išlo o nejaké nehody. Navštívila ho taktiež osoba, ktorá mu uviedla, že ju posielal J. Š.D. a že k škodovej udalosti má vypovedať tak, že bol šofér, ktorý viedol motorové vozidlo, bol účastníkom nehody a že má zobrať vinu na seba. Svedok odmietol vypovedať tak, ako mu kázali osoby, ktoré ho navštívili, avšak keď bol vypovedať v súvislosti s troma dopravnými nehodami, bol v strese, nervózny a pod tlakom osôb, ktoré mu písali a navštívili ho a uviedol, že dvakrát nešoféroval vozidlo a tretíkrát ho šoféroval, no v skutočnosti ani jedno motorové vozidlo nešoféroval on. Až po skončení výpovede kontaktoval vyšetrovateľa s tým, že si priznal chybu a chcel opraviť svoju výpoveď vo vzťahu k tretej poistnej udalosti, následne bol predvolaný a vypovedal pravdu.

Svedok M. V. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že bol na ňom urobený podvod, v rámci čoho mal byť účastníkom dopravnej nehody, čo však nie je pravda. V danej veci vypovedal dvakrát, prvýkrát pravdivo a druhýkrát pod vplyvom skutočnosti, že za ním bol jeho kamarát - svedok Š. I., ktorý ho vyplašený žiadal, aby v druhej výpovedi vypovedal ako mu hovorí, čo svedok aj urobil a teda vypovedal nepravdivo, dostal za to nejaké drobné, keď povedal, že bol účastníkom nehody týkajúcej sa rozbitého čelného skla. Až neskôr sa obaja priznali vyšetrovateľovi, že nehovorili pravdu.

Svedok JUDr. Z. A. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že bol splnomocnený na obhajovanie J. Š. až do času, kým ho nezobrali do väzby z dôvodu, že vykonával činnosť, ktorej obsahom bolo, že sa poškodené diely dali na autá a takto sa mala vylákať poistka. Obžalovaná L. Z. mu povedala o tom, ako bola kontaktovaná za tým účelom, aby zaplatila určitú sumu a keď by tak urobila, trestné stíhanie jej brata - J. Š. by bolo zastavené.

Svedok F. O. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že za ním prišla obžalovaná L. Z., ktorú poznal ako sestru J. Š. a proti jeho vôli mu ho dala k telefónu. J. Š. s ním chcel hovoriť o dopravnej nehode, svedok však povedal, že on o žiadnej dopravnej nehode nevie a to bolo všetko.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach svedkov MiE. V. T. F. B. bola v rámci prípravného konania medzi nimi vykonaná konfrontácia, z ktorej prečítanej zápisnice vyplynulo, že obaja svedkovia boli spolu v Z. Q. spolu s obžalovaným F. E. za svedkom L. P. požiadať ho, aby vypovedal v prospech J. Š., pričom svedok F. B. tam bol len z dôvodu, že vedel, kde svedok L. P. býva. Keď toto vybavili, obžalovaný F. E. im rozdelil peniaze, ktoré na to mal a následne spolu išli domov k obžalovanej L.D. Z.. S obžalovanou komunikoval svedok F. V., povedal jej, že svedka L. P. vybavili, načo im ona povedala, že potrebuje vybaviť aj iného muža, ktorý by vypovedal v prospech jej brata J. Š., že ona im na to dá peniaze. Svedok F. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutočnosti, ktoré uviedol v rámci konfrontácie, neboli pravdivé.

Zo Zápisnice o výsluchu svedka Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-609/NKA-PZ-ZA-2013 zo dňa 14.05.2014 vyplýva, že vo veci trestného konania vedeného voči J.

Š.H. a spol. bol vypočutý svedok L. P., ktorý vypovedal, že J. Š. a svedka L. R. spoznal cez robotu, keď si prenajal kamión. V rámci výsluchu tiež uviedol, že v roku 2013 mal nehodu na kamióne v J., riešil ju na mieste nehody s druhým šoférom, ako účastníkom tejto dopravnej nehody, kde si vymenili údaje a ďalej už vec riešil J. Š., všetko išlo mimo svedka L. P. Tlačivo zaznamenávajúce poistnú udalosť síce podpisoval, ale nevyplňal ho, podpísal ho už vyplnené potom, ako mu ho niekto, pravdepodobne J. Š. dal na podpis.

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 18.08.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok F. V. jednoznačne opoznal svedka F. B. ako osobu, s ktorou bol v obci Z. Q. za inou osobou, ktorej dali finančnú hotovosť na výmenu za to, že táto osoba bude vypovedať v prospech J. Š..

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 28.10.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok F. V. neoznačil žiadnu osobu, pričom uviedol, že na predložených fotografiách nevie s istotou určiť osobu, s ktorou sa stretol v obci Nové Sady, nakoľko si nie je istý, ktorá to je, stretol ju vtedy prvý a poslednýkrát a od toho času uplynula už dlhá doba.

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 19.11.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok F. V. opoznal P. P. ako osobu, ktorá ich pozvala na kávu, keď boli za svedkom L. P. naviesť ho, aby vypovedal v prospech J. Š..

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 19.05.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok F. B. jednoznačne opoznal obžalovanú L. Z. ako sestru J. Š., s ktorou komunikoval ohľadne svedka L. P..

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 19.05.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok F. O. opoznal obžalovanú L. Z. ako osobu, ktorá mu dala telefón, v ktorom sa svedkovi ozval J. Š..

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 23.05.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok G. Ď. jednoznačne opoznal obžalovanú L. Z. ako sestru J. Š..

Zo Zápisnice o rekognícii osoby Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 13.07.2015 vyplýva, že poznávajúca osoba - svedok L. P. jednoznačne opoznal svedka F. B. ako osobu s prezývkou B., ako osobu prítomnú pri stretnutí v Nových Sadoch v súvislosti s požiadavkou na nahlásenie fingovanej dopravnej nehody.

Zo Správy o rozpracovanosti znaleckého posudku znaleckej organizácie M. U., k.s. vyplýva, že vznik a priebeh škodovej udalosti zo dňa 19.07.2013 v obci V. J. v zmysle skutočností, ktoré sú uvedené v predložennom spisovom materiáli, je z technického hľadiska neprijateľný.

Zo Zápisnice o vykonaní domovej prehliadky Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-231/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 13.07.2016 a k nej prináležiacej fotodokumentácie vyplýva, že pri vykonaní prehliadky u obžalovanej L. Z. v rodinnom dome nachádzajúcom sa na R.. P. F. XXXX/XX V. Z., zapísanom na LV č. XXXX, neboli nájdené žiadne relevantné veci súvisiace s prejednávanou trestnou vecou.

Z uznesenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby ČVS: SKIS-416/OISZ-V-2016 zo dňa 20.10.2016 vyplýva, že podanie obžalovanej L. Z. voči príslušníkovi PZ mjr. PhDr. F. Š. pre podozrenie zo spáchania zločinu prijímania úplatku sa odmieta z dôvodu, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania.

Z uznesenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby ČVS: SKIS-609/NKA-PZ-ZA-2013 zo dňa 11.03.2014 vyplýva, že voči J. Š. a spol. bolo

vznesené obvinenie za pokračujúci obzvlášť závažný zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/23/2018 zo dňa 11.12.2018 vyplýva, že obvinení F. V. T. L. P. sa uznávajú vinnými zo spáchania zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, v prípade F. V. spáchaného formou účasníctva - ako návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaná v 1./ rade L. Z. nemá záznam v registri trestov GP SR.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný v 2./ rade F. E. má dva záznamy v registri trestov GP SR, v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaná v 1./ rade L.T. Z. má 2 (dva) záznamy.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný v 2./ rade F. E. má 16 (šestnásť) záznamov.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil relevantný listinný materiál a po zhodnotení všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná L. Z. a obžalovaný F. E. sa dopustili skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku.

Trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 346 odsek 3 Trestného zákona, sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 z osobitného motívu.

Osobitným motívom v zmysle § 140 písmeno c) Trestného zákona sa rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

V zmysle § 21 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor), naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca).

Objektom trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona je záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov a orgánov činných v trestnom konaní. Objektívnou stránkou tohto trestného činu je uvedenie nepravdy o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie alebo zamlčanie takejto okolnosti, osobou v procesnom postavení svedka. Krivá výpoveď sa musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a nemusí ísť o okolnosť, ktorá bola pre rozhodnutie jedine a výlučne rozhodujúca. Pôjde o okolnosť, ktorú orgán uvedený v tomto ustanovení musí vziať do úvahy pri riešení otázky o ktorej má rozhodnúť. Konanie páchatel'a, ktoré spočíva v krivej výpovedi pred orgánmi uvedenými v tomto ustanovení, sa môže uskutočniť tak aktívnou formou (úmyselné uvedenie nepravdy), ako aj pasívnou formou (úmyselné zamlčanie okolnosti, ktorá má pre rozhodnutie podstatný význam).

Súd po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku a že obžalovaní sa dopustili skutku kladeného im za vinu. Rozsiahlym dokazovaním bolo preukázané, že na pokyn obžalovanej v 1./ rade L. Z. obžalovaný v 2./ rade F. E. spoločne so svedkom F. V. naviedli svedka L. P.,

aby v rámci výsluchu v trestnej veci vedenej proti J. Š. vypovedal účelovo v prospech J. Š.. Za prísľub takejto výpovede svedok F. V. odovzdal svedkovi L. P. sumu najmenej 200,- € z finančnej hotovosti, ktorú mu na tento účel poskytla obžalovaná L. Z. vo výške 1.000,- € s tým, že zvyšnú časť z týchto finančných prostriedkov si obžalovaný F. E. rozdelil so svedkom F. V.. V intenciách týchto pokynov a inštrukcií od obžalovanej L. Z. a sprostredkovaných svedkom F. V. a obžalovaným F. E., vypovedal L. P. v procesnom postavení svedka nepravdivé skutočnosti ohľadom trestnej činnosti J. Š., pričom táto svedecká výpoveď mala podstatný význam pre rozhodnutie v predmetnej trestnej veci.

Súd mal vinu obžalovaných spoľahlivo preukázanú množstvom vykonaných dôkazov, ktoré tvoria ucelenú reťaz poskytujúcu pravdivý obraz o spáchanom trestnom čine a vine obžalovaných z jeho spáchania. Svedok F. V. pod prísahou vypovedal o tom, ako boli spolu s obžalovaným F. E. a svedkom F. B. v Z. Q. za svedkom L. P., ktorého navádzali na to, aby na polícii vypovedal v prospech J. Š.. Obžalovaný F. E. a svedkovia F. V., F. B. a aj svedok L. P. za to dostali od obžalovanej L. Z. finančnú odmenu dokopy 1.000 eur, ktorú si rozdelili. Zo svedeckých výpovedí tiež vyplýva, že sa nejednalo o ojedinelý prípad, nakoľko svedok F. V. taktiež potvrdil, že v rovnakej zostave boli u obžalovanej, ktorá im ponúkla ďalších 1.000 eur, ktoré dostanú, ak rovnako ako svedka L. P., presvedčia krivo vypovedať v prospech J. Š., aj svedka L. R.. Uvedené potvrdil aj svedok L. P., ktorý totožne ako svedok F. V. opísal, že za ním bol obžalovaný F. E. so svedkom F. V. a svedkom F. B., ktorí od neho žiadali, aby krivo vypovedal v prospech J. Š., čo svedok aj urobil a za to od nich dostal finančnú odmenu 200 eur. Výpoveď svedka L. P. preukázateľne potvrdzuje aj zápisnica z jeho výpovede v trestnej veci J. Š., v rámci ktorej vypovedal o tom, ako mal nehodu na kamióne a celú poistnú udalosť riešil J. Š.. Neskôr sa však svedok priznal k tomu, že takto vypovedal potom, ako ho na to naviedli obžalovaný F. E. a svedok F. V. počas návštevy v Z. Q.. Súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovedí svedkov F. V. T. L. P. i keď boli páchatelmi na tom istom trestnom čine, ako obžalovaná L. Z. a obžalovaný F. E.Š. a voči obojm svedkom bolo neskôr vedené samostatné trestné stíhanie, nakoľko detailne a pravdivo opísali spáchanie trestného činu, jeho priebeh a podrobnosti v rámci ktorého boli obaja uznaní vinnými zo spáchania zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné.

V predmetnej veci taktiež možno vidieť náznaky, že vo veci J. Š. mohlo dochádzať k viacerým snahám o ovplyvňovanie svedkov, čo dokresľujú aj výpovede ďalších nepriamych svedkov. Svedok L. R. uviedol, že ho obžalovaná L. Z. telefonicky kontaktovala v súvislosti s trestnou vecou J. Š. a taktiež vie o tom, ako boli v tom prípade priamo obžalovanou a ešte ďalšou osobou ovplyvňovaní viacerí svedkovia, napríklad G. Ď. T. F. O., od ktorých taktiež žiadali, aby potvrdili, že sa stali dopravné nehody a tak krivo vypovedali v prospech J. Š.. Svedok G. Ď. potvrdil, že za ním bol obžalovaný F. E. a ešte jeden menší, tmavší pán a tiež svedok F. V., za odmenu 500 eur od neho žiadali, aby vypovedal tak, ako mu ukázali napísaný text na mobile, dokonca aj obžalovaná L. Z. svedka navštívila a informovala sa, či mu zaplatili. Aj svedok F. O. vypovedal o tom, ako za ním bola osobne obžalovaná L. Z. a proti jeho vôli mu dávala k telefónu J. Š.. Okrem vyššie uvedených svedkov aj svedok Š. I. rovnako vypovedal ako ho pre neho neznámy pán navštívil a chcel od neho, aby vypovedal tak, že potvrdí, že nehody, ktoré sa v skutočnosti nestali, sa stali, dal mu na papieri napísaný text, ktorý mal povedať, čo svedok aj urobil. Svedok taktiež uviedol aj ďalšiu osobu, ktorá bola navádzaná, aby krivo vypovedala, a tou bol M. V., ktorý potvrdil, že na požiadanie krivo vypovedal o dopravnej nehode, ktorej mal byť účastníkom. Okrem vyššie uvedených svedkov aj svedok T. Č. bol navštívený pre neho neznámymi osobami, ktoré od neho žiadali, aby krivo vypovedal, čo pod stresom aj urobil. Všetky vyššie špecifikované svedecké výpovede sú síce poprepájané a navzájom sa dokresľujú, avšak vzhľadom na to, že tieto výpovede nie sú predmetom skutku v zmysle skutkovej vety rozsudku, súd ich vyhodnotil ako výpovede majúce tendenciu posilňovať kľúčové a usvedčujúce výpovede hlavných svedkov F. V. T. L. P..

Svedok F. B. potvrdil, že spolu s obžalovaným F. E. a svedkom F. V. boli v Z. Q. za svedkom L. P.. V ostatných detailoch, ktoré sa týkali okrem iného prítomnosti osôb pri rozhovore, obsahu rozhovoru a toho, či svedok dostal odmenu za to, že sa zúčastnil tohto stretnutia, bol v rámci jednotlivých výpovedí nejednotný, neustále ich menil a preto ich súd vyhodnotil ako účelové a motivované snahou vyhnúť sa prípadnému trestnému stíhaniu v tejto veci. Túto účelovosť svedka len potvrdzuje, že kým v rámci rekognície opoznal obžalovanú ako osobu, s ktorou komunikoval ohľadne svedka L. P., v rámci svojej výpovede však už uviedol, že ju pozná len kvôli tomu, že jej splácal dlžobu, ktorú mal voči jej bratovi.

Obžalovaná L. Z. popierala skutočnosti tvrdené vyššie uvedenými svedkami, vypovedala, že ich kontaktovala za iným účelom a nie za účelom tým, aby vypovedali v prospech jej brata, avšak jej obrana

pred súdom neobstála, nakoľko bola nespochybniteľne vyvrátená množstvom svedeckých výpovedí. Obžalovaná sa taktiež snažila brániť tým, že uviedla, ako jej vyšetrovateľ V. ponúkal príležitosť, že ak mu zaplatí 30.000 eur, jej brat sa môže vrátiť z Kuby, avšak táto jej obrana sa javí ako účelová aj vzhľadom na výpoveď z prípravného konania svedka F. V., ale taktiež na svedecké výpovede, ktoré zhodne uviedli, že na predmetnom stretnutí práve ona ponúkala iným osobám odmenu za to, keď navedú svedkov aby krivo vypovedali. Tak obhajobu obžalovanej L. Z., ktorú predniesla na hlavnom pojednávaní ako aj pasívnu obranu obžalovaného F. E. spočívajúcu v absolútnom popieraní trestnosti skutku a všetkých preukázateľných udalostí, súd vyhodnotil ako účelové, zavádzajúce a nepravdepodobné, pretože boli jednak motivované ich snahou vyvinúť sa zo spáchania skutku kladeného im za vinu a jednak boli vyvrátené množstvom zhodných svedeckých výpovedí, predovšetkým kľúčových svedkov F. V. T. L. P.. Tieto svedecké výpovede preukazujú, ako obžalovaná L. Z. organizovala činnosť, podstatou ktorej bolo vyhľadanie svedka L. P., nakontaktovanie sa na neho prostredníctvom obžalovaného F. E., svedka F. V. a svedka F. B., ktorí na jej pokyny svedka L. P. navštívili a obžalovaný F. E. so svedkom F. V. ho naviedli, aby krivo vypovedal v prospech brata obžalovanej J. Š.. Za túto krivú výpoveď mu poskytli odmenu 200 eur, ktorú s ďalšími prostriedkami im odovzdala obžalovaná L. Z., ktorej motívom konania bola snaha zakryť trestnú činnosť jej brata J. Š.. Obžalovaný F. E. tieto prostriedky rozdeľoval sebe a ďalším osobám, ktoré sa na trestnom čine zúčastňovali. Na základe takéhoto konania bolo ovplyvňované trestné konanie týkajúce sa J. Š. a krivá svedecká výpoveď majú podstatný význam pre rozhodnutia v prípravnom konaní, akým je uznesenie o vznesení obvinenia a následne aj podanie obžaloby v predmetnej trestnej veci.

Súd mal preukázané, že cesta obžalovaného F. E., svedkov F. V. a F. B. do Z. Q. za svedkom L. P. sa nepochybne uskutočnila, čo nespochybnil ani samotný obžalovaný F. E. a teda k nej preukázateľne došlo. Obsah a hlavne účel stretnutia bolo navedenie svedka L. P. krivo vypovedať v trestnej veci J. Š., čo totožne potvrdili svedkovia F. V. a samotný L. P., rovnako ako potvrdili, že svedok L. P. za uvedené konanie dostal odmenu 200 eur. Obžalovaný F. E. a rovnako svedok F. V. boli motivovaní naviesť svedka L. P. krivo vypovedať finančnou odmenou dokopy 1.000 eur, ktorú im za takého ich konanie poskytla obžalovaná L. Z..

Súd po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku a že obžalovaná L. Z. svojim konaním naplnila všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasťníctva - ako organizátor podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a teda ju uznal súd vinnou z jeho spáchania v zmysle podanej obžaloby. Rovnako v prípade obžalovaného F. E., v ktorého prípade bolo taktiež preukázané spáchanie skutku uvedeného v skutkovej časti tohto rozsudku, ho súd uznal vinným zo spáchania zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c) Trestného zákona, spáchaného formou účasťníctva - ako návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovanej L. Z. a obžalovaného F. E., po právnej kvalifikácii ich konania, súd pristúpil k úvahám o ich možnom trestnoprávnom postihu podľa § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu v prípade obžalovanej v 1./ rade L. Z. a obžalovaného v 2./ rade F. E. súd okrem vyššie uvedeného vychádzal v prvom rade z trestnej sadzby určenej pre trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 3 Trestného zákona, ktorý umožňuje za tento trestný čin uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 (tri) až 8 (osem) rokov. Pri ukladaní trestu, vychádzajúc z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, súd prihliadal pri každom obžalovanom jednotlivo na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, formu /pri obžalovanej v 1./ rade L. Z. ako organizátor a obžalovaného v 2./ rade F. E. ako návodca/, osoby obžalovaných, na okolnosti, za

akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaných. U oboch obžalovaných súd zistil tú istú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona v podobe toho, že viedli pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom nezistil v ich prípade žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd v zmysle § 38 odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých je potrebné pri ukladaní trestu prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a v prípade, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, uložil obžalovaným trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Súd zároveň v zmysle § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona súd uložil obžalovaným obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli spolupáchateľmi na predmetnom trestnom čine a zároveň obom v zmysle § 51 odsek 5 Trestného zákona uložil povinnosť v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Súd je toho presvedčenia, že vyššie uvedené tresty oboch obžalovaných môžu viesť k dosiahnutiu svojho účelu z hľadiska požiadavky zabezpečenia individuálnej i generálnej prevencie tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Ohľadom námietok obžalovaných a ich obhajcov o tom, že došlo k nezákonnosti prípravného konania súd podotýka, že nedošlo k takému porušeniu práva obžalovaných, aby boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby a hlavné pojednávanie bolo vykonané v súlade so zákonom a práva obžalovaných boli v plnej miere zachované.

Súd zároveň uvádza, že podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dokazovanie navrhnuté obhajcom obžalovaného F. E., a to prečítanie zápisnice svedka L. P. ako obvineného týkajúcej sa rozporov jeho výpovede ako obvineného a jeho výpovede ako svedka na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obžalovanej L. Z. a obžalovaného F. E.. V trestnej veci obžalovanej L. Z. a obžalovaného F. E. vystupoval svedok L. P. v postavení svedka a teda v inom procesnom postavení, ako v zápisnici, ktorú navrhol prečítať obhajca. Taktiež súd vyhovel prokurátorovi a na hlavnom pojednávaní čítal skoršie výpovede svedkov F. V. T. F. B., za účelom podľa §264 odsek 1 Tr.por. /vysvetlenie rozporov vo výpovediach/.

Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 1 TdoV 9/2017 zo dňa 03.10.2018 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 10/2018, podľa ktorého „Úprava možnosti čítania zápisnice o skoršom výsluchu či už obžalovaného (§ 258 ods. 4 Trestného poriadku) alebo svedka (§ 264 ods. 1 Trestného poriadku) na hlavnom pojednávaní rešpektuje princíp nezameniteľnosti aktuálneho procesného postavenia vypočúvanej osoby (ktoré sa mohlo v predchádzajúcom priebehu konanie zmeniť). Preto nie je možné čítať na odstraňovanie rozporov vo výpovedi obvineného jeho skoršiu výpoveď ako svedka, a naopak. Pravidlo uvedené v predchádzajúcej vete nie je možné obísť čítaním zápisnice o skoršom výsluchu osoby v odlišnom než aktuálnom procesnom postavení (v predchádzajúcom priebehu konania) ako listinného dôkazu podľa § 269 Trestného poriadku. Princíp nezameniteľnosti procesného postavenia platí aj pre náhradu výpovede na hlavnom pojednávaní. Výpovede svedka z iného konania resp. v inom procesnom postavení tak môžu slúžiť len na posúdenie vierohodnosti takéhoto svedka.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaných, možností ich nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok

napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.